De hoofdstraat Oranjestad in ere herstellen…

'Been there, not done anything'…?

Het lijkt ons moeilijk om niet een voorzichtige glimlach te onderdrukken wanneer we alweer te horen krijgen dat er een plan bestaat om de hoofdstraat van Oranjestad ('Caya Grandi') weer nieuw leven in te blazen.

Het plan is van de minister belast met economische zaken en een van de werkgeversorganisaties (CUA). Niet dat we het initiatief zelf niet ondersteunen, sterker nog, in de afgelopen tien jaar is het herstel van het oude centrum van de stad talloze keren het middelpunt van de aandacht in dit medium geweest. Dit om een heel goede reden: dit herstel is van groot belang voor een evenwichtige urbanisering op het eiland. Maar het in principe ondersteunen van een herstelplan betekent nog niet het achterwege laten van een kritische kijk op wat nu te berde wordt gebracht, juist vanwege de diverse fiasco's uit het recente verleden. En dit verplicht ons ertoe naar voren te brengen wat nuttig noch gewenst lijkt om herhaald te zien. Daarnaast zijn er elementen die van nut kunnen zijn maar die in het verleden zijn genegeerd, wellicht omdat het politiek niet goed uitkwam of commercieel niet wenselijk werd geacht. We gaan ze niet allemaal herhalen omdat we dan drie edities nodig zouden hebben, maar wel enkele die nu ook een rol spelen.

Commercieel herstel

Het verschijnsel van een stadscentrum dat op sterven na dood is, waarna wordt geprobeerd daar nieuw leven in te blazen, is niet een uniek probleem dat alleen wij kennen. De kern van de zaak blijft dat als er geen deugdelijk integraal plan bestaat, dat ondersteund wordt door alle belanghebbenden, dat dit dan een roerloos schip wordt dat hoogstwaarschijnlijk op de bodem van de zee zal eindigen. Dat is wat we al herhaalde malen hebben zien gebeuren. De vraag die gesteld moet worden is: hoe breng je economische activiteiten terug in de stad, als jarenlang een beleid is gevoerd waarbij vergunningen werden afgegeven om waar dan ook een bedrijf te vestigen, waardoor het niet meer dan logisch was dat men een toevlucht zocht naar plaatsen waar de bereikbaarheid met de auto gunstiger was, een kardinaal punt in deze hele kwestie. Hoe gaat men dit nu aanpakken? We hebben tot nu toe geen haalbare oplossing hiervoor gezien.

Een ander probleem heeft te maken het onroerend goed in het gebied en de obstakels om herstel te financieren. Het overgrote deel is in particuliere handen, daar is niks mis mee, maar dat vereist wel oplossingen die commercieel haalbaar zijn. Daarmee zeggen we niet dat men domweg de wensen qua investering en winst van de eigenaren moet volgen, maar het zou goed zijn bepaalde alternatieven in overweging te nemen. Concreet genomen gaat het hierom: als de hoge prijzen voor onderhoud van onroerend goed een obstakel vormen om de huurprijzen te verlagen om de verhuur aantrekkelijk en haalbaar te maken voor winkeliers, dan wordt het onontkoombaar dat er gezamenlijk iets gedaan moet worden om die obstakels uit de weg te ruimen. Hier moeten de eigenaren van onroerend goed ook bij zichzelf te rade gaan wat hun positie zal zijn: doorgaan met geld verliezen met leegstaande panden omdat niemand de hoge huurprijzen kan of wil betalen, of minder verdienen maar in ieder geval iets binnenhalen. Uiteindelijk komt men dan toch beter uit bij verhuur voor minder omdat de verpaupering van leegstaande panden toch doorgaat, die dan ook betaald moet worden.

Degene die vindt dat we hier impertinente vragen durven te stellen zou zich af moeten vragen hoe men in andere landen erin geslaagd is om een stadscentrum te herstellen als men deze en andere vervelende vragen niet zou hebben gesteld. Maar er is meer.

Samenwerking is in een dergelijk project van eminent belang, maar doet niets af aan de sleutelrol van de overheid in het opstellen van een algemeen plan voor het hele project, waarin alle noodzakelijke elementen moeten worden meegenomen. Wat ons zorgen baart is dat we geen plan zien, nog niet tenminste, terwijl het noodzakelijk is te kunnen rekenen op de steun en medewerking van andere overheidsdiensten die ressorteren onder andere ministers. Het gaat hier onder meer om de minister belast met infrastructuur, planning en ruimtelijke ontwikkeling, de premier zelf. Het gebrek aan uitdrukkelijke steun van diens zijde zou een duidelijk signaal zijn dat men de huidige inspanning ziet als een campagneproject, meer niet. Voor alle duidelijkheid, we maken ons niet sterk voor een dergelijke weigering tot ondersteuning, integendeel; wat goed is voor Aruba, moet maar goed zijn voor de grootste partij in deze coalitie. Echter, de recente ervaringen met hun houding ten opzichte van projecten van hun coalitiegenoten leveren geen positief beeld op; vandaar dus onze terughoudendheid als het hier om gaat.

Een ander thema is het 'herbevolken' van de binnenstad. In plaats van alleen maar te rekenen op de toerist als consument moet ook gedacht worden aan de positieve impact van meer mensen die in de binnenstad wonen. Er is nu een positief project om het overheidsgebouw, waarin voorheen het Openbaar Ministerie gehuisvest was, om te bouwen tot studentenflats. Uitstekend, maar waar is het algemeen plan waarvan dit een onderdeel is? Waarom gaat men door met die ziekelijke gewoonte om het publiek uitsluitend 'hapklare brokken' voor te zetten; gelooft men soms dat we niet in staat zijn om zo'n algemeen kader te begrijpen? Of moeten we inderdaad geloven dat een dergelijk plan niet eens bestaat?

Om bij dit thema te blijven; het is belangrijk aandacht te besteden aan de obstakels die in het verleden een rol speelden, om het wonen in de binnenstad weer mogelijk te maken, vooral op de bovenverdiepingen. Decennia geleden woonde een fors aantal gezinnen op die verdiepingen; wat is dan bijvoorbeeld het probleem dat de brandweer heeft, op grond waarvan bewoning onmogelijk wordt gemaakt? Los die problemen op en ga verder; laat dit geen argument zijn om niet door te zetten.

Tenslotte is er een platform nodig om te overleggen met de belanghebbenden. In het verleden is dat geprobeerd via een specifiek daartoe opgerichte organisatie, men kwam tot aan de oprichting en is nooit toegekomen aan de uitvoering, ook doordat de regeringswisseling ervoor zorgde dat het plan werd gelaten voor wat het was. Als er geen steun is die verder reikt dan de eigen regeerperiode, dan heeft geen enkel project enige toekomst. 'Been there and not done anything'…?

Premier: Grens met Venezuela moet open, maar eerst politieke stabiliteit

Sinds de verkiezingen in Venezuela hebben plaatsgevonden, is de situatie en de recente ontwikkelingen in het buurland een punt van grote zorg voor de regering van Aruba. Premier Evelyn Wever-Croes ging tijdens een persconferentie in op de vraag wat de positie van de Arubaanse regering is met betrekking tot dit onderwerp en de mogelijke heropening van de grens.

De premier benadrukte dat de situatie in Venezuela nog steeds een zorgwekkende kwestie is voor de regering van Aruba. "Ik maak me grote zorgen over de ontwikkelingen, vooral wanneer we spreken over mensenrechtenschendingen. Dat baart me veel zorgen omdat het zo dichtbij is," verklaarde ze.

Ze legde uit dat de Arubaanse regering al enkele jaren investeert in de versterking van de grenzen. Ze vervolgde dat ze hierbij ook hulp hebben gekregen van Nederland, met 11 miljoen florin sinds 2019, om zo de grenzen te versterken voor het geval de grens heropend zou worden.

"De grenzen zijn sterk. Als we de grens weer moeten openen, zijn we klaar voor die uitdaging. Er moet nog wat werk worden gedaan, maar in grote lijnen zijn we er klaar voor," benadrukte ze.

Toch, voegde ze toe, kan er op dit moment nog geen beslissing worden genomen, en moet de situatie in Venezuela zichzelf eerst stabiliseren. Aruba maakt deel uit van het Koninkrijk, en het Koninkrijk maakt deel uit van de Europese Unie (EU). De EU heeft de positie ingenomen dat ze Maduro nog steeds niet erkennen als de president van Venezuela, zolang hij de verkiezingshandelingen niet openbaar maakt.

"We hebben een tegenpartij nodig om mee te onderhandelen in Venezuela, en die hebben we nu niet. Het is een delicate diplomatieke kwestie, wat betreft internationale betrekkingen en mensenrechten, maar vooral de zorgen die we voelen," gaf de premier aan.

Ze benadrukte dat dit momenteel niet het moment is om de grens te openen, omdat eerst de politieke situatie moet stabiliseren. Daarna kan de regering opnieuw onderhandelingen aangaan en de heropening van de grens concretiseren.

De premier merkte op dat er een moment moet komen waarop de grens weer wordt geopend, maar om dat te bereiken, benadrukte ze, moet Aruba goed voorbereid zijn. Ze verzekerde dat Aruba nu goed voorbereid is en dat er nu moet worden onderhandeld.

Zoals bekend, heeft Aruba op 1 mei vorig jaar de maritieme grens met Venezuela heropend. Dit, legde de premier uit, was gebaseerd op

goede onderhandelingen en verloopt goed, maar heeft niet de economische ontwikkeling gebracht die de commerciële sector verwachtte.

Wat betreft directe vluchten, zoals eerder aangegeven, moeten er goede onderhandelingen plaatsvinden met Venezuela, en de huidige situatie bemoeilijkt die mogelijkheid.